

INGEZONDEN.

O D O L.

Naar aanleiding van de verhandeling van Dr. TH. DENTZ „de Hygiëne van „den Mond” dit *Tijdschrift* n°. 8, 1901, blz. 393, waarin de geachte schrijver voor het reinigen van de tanden odol aanbeveelt, komt het mij niet ongewenscht voor ond'r de aandacht te brengen, hoe bij sommigen het gebruik van Odol onaangename verschijnselen kan te voorschijn roepen. Ter illustratie onderstaande gevallen door mij waargenomen:

November 1899 consulteerde de Heer K. mij wegens een aandoening van de lippen, waaraan hij reeds meer dan een half jaar lijdende was en welk lijden aan iedere behandeling weerstand had geboden. Bij inspectie bleek mij, dat het zichtbare roode gedeelte van de onderlip sterk schilferde, terwijl tal van rhagaden — waaronder zeer diepe en vooral in de mondhoeken — aanwezig waren. Een groot gedeelte van de huid van de onderlip, was sterk rood gekleurd en bedekt met fijne schilfers. Aan de bovenlip dezelfde verschijnselen maar in lichter graad. Patiënt is altijd volkomen gezond geweest; is gewend om 3-maal per dag den mond met een oplossing van odol te spoelen. Ik adviseerde geen odol meer te gebruiken en onder een indifferente behandeling was de aandoening binnen 3 weken verdwenen.

October 1900. Collega S. vraagt mij om advies voor een aandoening in de omgeving van zijn mond. Ik constateerde bij hem rhagaden en schilfers aan den rooden zoom van de onderlip. Een groot gedeelte van de huid van die lip (minder van de bovenlip) vertoont roodheid. De huid is op sommige plaatsen vochtig, op andere plaatsen fijn schilferend. Collega S. maakte dagelijks gebruik van odol. Dit gebruik wordt nagelaten en in korten tijd volkomen genezing.

December 1900. De Heer B. komt advies inwinnen voor zijn lippen, die sedert eenigen tijd zeer sterk schilferen. Het blijkt mij, dat ook deze dagelijks gebruik maakt van odol. Ook hier verdwijnt de aandoening bij het nalaten van het gebruik van odol.

Wat de mondholte zelf betreft vond ik alleen in het eerste geval, boven op de tong hier en daar kleine, scherp omschreven vlekjes, van een grijs-witte kleur. Ook deze zijn destijds geheel vordwenen.

Toen ik het eerste geval onder de oogen kreeg, herinnerde ik mij, dat NEISSER een geval had beschreven van zeer hardnekkig eczeem van de lippen, dat hem later bleek afhankelijk te zijn van het gebruik van odol. NEISSER geeft de schuld aan de aetherische oliën, die in het odol zouden aanwezig zijn (*Monatschr. f. prakt. Dermatologie*, Bnd. XXVI, S. 581). Ook MAX JOSEPH wijst in zijn *Lehrbuch f. Hautkrankheiten* 1898, S. 63 op het ontstaan van eczema periorale ten gevolge van het gebruik van odol.

Den Haag, 28 Februari 1901.

G. J. TELJER

